

Publicerad 2016-01-23 21:38 av Attila

Krigslarm

Jag höll huvudet högt genom krisen

höll färgen åtminstone för ett tag

tills den natt då allt plötsligt föll samman

Jag irrade fram genom över ödelagda torg och gator

Ett ödelagt slagfält

en vilsen general

För att åter få kontroll

I en vilsen jakt på svar

stod jag i Smestan ensam kvar

Plogbilen rev våldsamt genom slasket

Gnistrande slets allt bort

Glänsande föll tysta tårar

Jag hamnade slutligen i din säng

du var där

men endast genom svaga spår av din doft

Det fanns inga svar

Det vred inte tillbaka tiden

men tårarna som sved mot mina kinder

gjorde vad tid ensam aldrig gör

Långsamt övergick livshotande skador

till illa dolda ärr

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Attila med Poeter.se id #16664 innehar upphovsrätten